

[Lasse Budtz]

gang i andre lande og i internationale organisationer.

Meningerne om dette forslags konsekvenser er som bekendt stærkt delte, også i fagbevægelsen, hvad ministeren burde vide. Jeg synes, det er overraskende, at en repræsentant for et så højreorienteret parti som partiet venstre i den grad er med til at så mistillid til de danske rederes evne til at handle fleksibelt og smidigt; det har de dog ellers demonstreret en ganske glimrende evne til tidligere.

Men nu må vi se, hvordan det går, og rapporteringspligten er selvfølgelig netop taget med, for at man kan bedømme gennemførelsen af dette forslags følger og konsekvenser. I det nordiske handlingsprogram er det netop fastslået, at udviklingen ikke bør stå stille, det er der ganske klar nordisk enighed om, og det nytter ikke noget, at vi bare indtager en hyklerisk holdning og siger, at vi er imod apartheid og imod det racistiske styre, når vi ingenting gør. Jeg synes også, det er nødvendigt at fremhæve, at der ikke kan være tvivl i ministerens sind og i hvert fald forhåbentlig ikke blandt ministerens eksperter om den holdning, som indtages af den svenske socialdemokratiske regering.

Nu vil vi som sagt følge, hvad der sker ved gennemførelsen af dette beslutningsforslag, men jeg vil gerne sige, at skulle det være nødvendigt, vil socialdemokratiet være rede til i næste samlings begyndelse at medvirke ved gennemførelsen af den lovgivning, som det måske kan blive nødvendigt at gennemføre.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg må naturligvis medgive hr. Lasse Budtz, at jeg skal lade være med at lade mig overraske af, at han indtager holdninger nu, som går imod de holdninger, den tidligere regering havde.

Men jeg må stille et spørgsmål til hr. Lasse Budtz. Når hr. Lasse Budtz her beskylder mig, som han sagde, for at så tvivl om danske rederes evne til at reagere fleksibelt, skal jeg så forstå det på den måde, at når man støtter forslaget, er det, fordi man i virkeligheden regner med, at der såmænd ikke er nogen, der vil efterleve det i praksis, da det jo kun er en henstilling? For så ved jeg godt, hvor jeg kan placere hykleriet og dobbeltmoralen i denne sag.

Fischer (KF):

Ved førstebehandlingen af dette SF-beslutningsforslag udtrykte jeg det konservative folkepartis utvetydige afstandtagen fra apartheid og vor støtte til skridt, der kan medvirke til en fredelig overgang til demokratiske forhold for alle samfundsgrupper i Sydafrika. Det vil vi gøre ved enhver lejlighed, hvor emnet er apartheid, men det kan man ikke sige tilfældet er her i dag.

Emnet i dag er først og fremmest en trussel mod danske arbejdspladser og mod dansk valutaindtjening, hvorimod der ikke er den fjerneste grund til at tro, at beslutningsforslaget vil påvirke forholdene i Sydafrika. Gennem et langt og detaljeret udvalgsarbejde har regeringspartierne dokumenteret, at der er tale om ensidige danske skridt, at der ikke er udsigt til vesteuropæisk enighed herom, ikke engang nordisk enighed, hvorfor beslutningsforslaget, hvis dets intentioner føres ud i livet, vil være uhyre skadeligt for dansk skibsfart og danske værfter.

Vore redere har detaljeret beskrevet, at der her i virkeligheden ikke er tale om dansk skibsfart mellem Danmark og Sydafrika, men om frit at kunne udleje danske skibe til fri transport på verdenshavene i skarp konkurrence med engelske, norske, franske og andre vesteuropæiske redere. Foreningen af Jernskibs- og Maskinbyggerier i Danmark har forklaret, hvor uhyre vigtigt for beskæftigelsen på værfterne det er, at vi kan opretholde en stor dansk tankskibsflåde under dansk flag.

Desværre har de synspunkter åbenbart ikke kunnet påvirke udvalgets flertal, men mon dog ikke den almindelige socialdemokratiske vælger vil lytte, når næstformanden i CO Metal, hr. Charles Hansen, tager skarpt afstand fra sit partis politik på dette område? Efter foretræde i udenrigsudvalget udtrykte hr. Charles Hansen i en samtale med Kristeligt Dagblad den 23. maj 1984 – det var en af de aviser, der fik lov til at udkomme den dag – at der med dette forslag er tale om en blåøjet operation uden virkning for kampen mod apartheid. Han fortsætter:

»Det vil betyde, at kunderne, som skal have olien fragtet, går uden om danske redere og vælger andre, som ikke tager forbehold – med andre ord: Danmark mister beskæftigelse og valuta, mens apartheidstyret får le-